

**מ"ת 21/02/46432 - מדינת ישראל נגד עלא ואcad, סאקר ניג'ם, פיראס
נעימי, שוקרי דבאת**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 21-02-46432 מדינת ישראל נ' ואcad (עציר) ו Ach'

בפני כבוד השופטת מריב גרינברג
הمحكمة: מדינת ישראל
נגד
המשיבים:
1. עלא ואcad
2. סאקר ניג'ם
3. פיראס נעימי
4. שוקרי דבאת (עציר)

**החלטה
(בעניין משיבים 2 ו-3)**

פתח דבר

1. לפני בקשה המדינה להורות על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם, בגין מעורבותם בביצוע עבירות שונות בנשך. (יובהר, כי החלטתי ניתנת על יסוד פרטני כתוב האישום המתוקן, לפי הוחלף סדר המשיבים בכתב האישום, פיראס נעימי הוא משיב 2 וסאקר ניג'ם, משיב 3)

2. כנגד המשיבים, ומשיבים 1 ו-4, הוגש כתב אישום האוחז באربעה אישומים בעבירות נשך שונות. על יסוד טיב מעשייהם ונסיבותם עותרת המדינה להורות על מעצרם.

תמצית המעשים המזוהים למשיבים

3. האישום המרכזי המזוהה למשיבים הוא האישום הראשון. כמפורט **באישום הראשוני**, בהמשך לקשרתו קשור בין משיבים 1 ל-4 בעניין מכירת כל' נשך, הצע האخرון ביום 24.1.21, למשיב 1 לקנות רובה ציד וזה הסכימים. למחמת היום, הצע משיב 4 למשיב 1 לרכוש כל' נשך נוסף שיוכל למכרם ברוחו. ביום 26.1.21 בשעת הצהרים, נסעו משיבים 3-1 מישוב מגורייהם בצדון לטור שטחי הרשות לצורכי קידום עסקת הנשך והוצאתה לפועל. משיבים 1 ו-2 נסעו יחד ברכב מסווג ב.מ.ו. (ל"ז 90-881-54) ומשיב 3 נסע ברכב פורד (ל"ז 75-487-71) שבבעלות בן דודו של משיב 1. המשיבים נסעו לאחר השמי לטור שטחי הרשות, בהמשך התפצלו כך שהמשיב 1 נסע ברכב הב.מ.ו. לשכם, והמשיבים נסעו יחדיו ברכב הפורד לטול-כרם, שם הגיעו לידיים שני כל' נשך: רובה ציד ואקד' מסוג ברטה, חלקים לנשך, ומחסניות מותאמות.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

במהלך כך, חברו המשפטים ייחדי, הטמינו את הנشك בדופן דלת השמאלית האחראית של רכב הפורד והחליפו ביניהם את כל הרכב, כך שהמשפטים נסעו ברכב הב.מ.ז. בשעה 20:13, בדרך יציאתם, שלח משיב 2 למשיב 1 שתי הודעות לפיהן, דרכו נקייה, ובמהלך יצאו שני כל רכב משני מחסומים שונים, המשפטים ממחסום חוצה-שומרון ומשיב 1 ממחסום רנטיס, ונעצרו ע"י כח משטרת השמתין להם בסמוך. על יסוד מעשייהם אלו, מאושימים המשפטים בעבירה של נשאה או הובלת נשך בצוותא לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין התשל"ג-1977 (להלן: "החוק") וסעיף 29 לחוק.

4. עוד מייחסת למשפטים מעורבות בעסקת נשך נוספת עם משיב 1 (איושם שלישי), לפיו ביום 20.9.20 קשרו המשפטים 1 ו-2 עם אחר קשר לרכישת חלקו נשך, וביניהם מתפסים לנשק, כוונת נשך וידית הסתערות לנשק, שלאחריו, רכשו את חלקו הנשק מהآخر. בתאריך 23.9.20 הועברו המתפסים וידית ההסתערות למשיב 3, באותו היום נשא המשפטים 3 שני רובים טעונים במחסנית, כשל הנשק הותקנו המתפסים וידית. באישום זה יוחסו לשיב 2 עבירות של קשירת קשר ועסקה אחרת בנשק בצוותא עם משיב 1, לפי סעיף 144(ב) לחוק וסעיף 29. לשיב 3 יוחסה ניסיאת נשך וחלקו נשך- לפי סעיף 144(ב) לחוק.

עוד יוחסה למשיב 3, במסגרת האישום השני, ניסיאת נשך מסוג קרבין ביום 24.1.21 ביחיד עם משיב 1, ולמשיב 2, רכישת חמישה אקדחים ביחיד עם משיב 1, ביום 20.9.20.

5. תחילת חלקו הכלל המשפטים על קיומן של ראיות לכואורה אך בהמשך הודיעו משפטיים 1 ו-4, כי מסכימים לקיים והופנו לתסוקיר. משפטיים 2 ו-3, חלקו העיקרי על עצמת תשתיית הראיות הקושרת אותם לכואורה למעורבות במעשה האישום הראשון.

עיקרי המחלוקת בין הצדדים

6. התשתיית הראייתית בתיק מבוססת על מקבץ ראיות נסיבותיות, ובין היתר, דוחות מעברי כל הרכב ע"פ מערכת "עין הנץ", אמירות משיב 1 לפניה מדווחים בנוגע לחלקו של המשפטים, ניתוח נתוני תקשורת המכשיר הטלפון של משיב 1 הcoliims התקשרויות רבות עם משיב 2 ומשיב 3 והתקשרות בין המשפטים השונים בישומון טלגרם. לטענת המבקשת, בין המשפטים למשיב 1 התנהלו קשרים עסקיים בתחום סחר ומכר בנשק, המשפטים נכנסו עם משיב 1 לשטחי הרשות, למטרת ביצוע עסקת הנשק מושא האישום הראשוני, ובדרך היציאה, שימש הרכב כרבע פותח ציר לאפשר יציאה בטוחה של רכב משיב 1, בו הוטמנה כלי הנשק.

7. ב"כ המשפטים, עו"ד ז.ארבל, התמקד בטיעוני הכתובים ובע"פ בעיקר בשאלת מעורבות משיב 2 באישום הראשוני. למעשה, ההגנה אינה חולקת על מעורבותם הלאכoria של המשפטים במiosis להם ביתר האישומים. באשר למשיב 3, שאלת מעורבותם באישום הראשוני תיגזר מההחלטה בעניינו של חברו, משיב 2. באשר לאישום הראשוני מארשת ההגנה כי, המשפים 3-1 חברים, בני אותו יישוב, נסעו ביחד עם משיב 1

לשטי הרשות אך סבורה שלא ניתן להסיק מעצם נסייתם המשותפת, כי היו מעורבים ביצוע עסקת הנשק. ההגנה הפנתה לכך שאין כל ראייה ישירה הקשורה את המשיבים לעסקת הנשק, המו"מ נוהל בין משיב 1 למשיב 4, כל הנשק נמצאו ברכב בו נהג משיב 1, כאשר שני כל הרכב יצאו ממחסומים שונים המרוחקים האחד מהשני מרחק ניכר. עוד נתען, לחולשת ראיות הקשורה את משיב 2 למספר הטלפון שיוחס לו (סימנת 102), וגם אם יטען שב עבר עשה בו שימוש, ברוי כי בזמן שנעצר לא היה בשימושו, לראייה עשה בו שימוש גם לאחר מעצרו. עוד ביקשה לדחות טענתה המבוקשת, כי המשיב 2 המשיך להשתמש במספר הטלפון 102 בישוםו הטלגרם, כשלשיטה הדבר אינו אפשרי טכנית ובلتוי סביר.

8. המבוקשת מצהה, עותרת לדחית כל טענות ההגנה ולקבע קיומן של ראיות לכואורה בעוצמה גבוהה. לשיטתה, מכלול הראיות הנسبתיות קשורות את המשיבים לעסקת הנשק מושא האישום הראשון והמשיב 2 אף אישר את משלוח הודעות הטלגרם למשיב 1. המבוקשת אינה חולקת על כך, שכן הרכב יצאו ממחסומים שונים אך מבקשת לשים את הדגש על מועד משלוח הודעות העדכון ממשיב 2 למשיב 1, המעד על כך שעד לאותה עת נסעו בצדדים, ולאחר מכן, וכחלק מהתקנית העבריתנית, כדי להרחיק עצמן מכל הנשק, בחרו לצאט ממיחסים שונים. עוד הפנתה לראיות רבות, ובין היתר מידע שמסר המשיב 2 בעצמו במסגרת חקירות קודמות, הקשורות אותו למסר הטלפון 102. עוד מוסיפה ומפנה לגרסת המשיב 2 בחקירותיו, לפיו נכנס לשטחים למטרת מגש אינטימי עם אשה אך לא סיפק כל מידע נוסף ולשטיket משיב 3 בכלל חקירותו.

דיון והכרעה

9. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים וחומריה החקירה הרלוונטיים לעומקם אני סבורה, כי **קיימות ראיות לכואורה מבוססות, ואלו יוצרות מסכת מפלילה ביחס למשיבים ברף הנדרש כדי לבסס סיכוי סביר להרשעתם במიוחס להם בכתב האישום.**

התשתית הראיתית הלאורית

10. כידוע, סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"א-1996 (להלן: חוק המעצרם) מורה כי נאשם עוצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו רק אם נוכח בית המשפט כי קיימת ראיות לכואורה להוכחת אשמתו בעבירות המียวחות לו. על כן, בית המשפט נדרש להשתכנע כי יש בראיות הגולמיות שלפניו פוטנציאלי הוכחה המספיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה.

11. במקרים, שבהם התשתית הראיתית כוללת ראיות נסובתיות בלבד, ללא ראייה ישירה הקשורה את הנאשם לכתב האישום, ניתן להורות על מעצר עד תום ההליכים. זאת, כאשר הראיות הנסובתיות הן בעלות עצמה חז המובילה למסקנה לכואורת ברורה בדבר קיומו של סיכוי סביר להרשעה, להבדיל מקיומו של הסבר חלופי הגיוני שעשו להתקבל בסופה של ההליך הפלילי (ראו: בש"פ 8311/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 21 (19.12.2013); בש"פ 15/2013 **ביטון נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה

29 (21.5.2015). כאשר קיימות ראיות נסיבתיות הקשורות את הנאשם לכתב האישום אף קיים סימן שאלה בדבר עצמתו המצתברת או שקיים בהן חוסר או חולשה ראייתית, על בית המשפט לשקל היבט האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שניתן להסתפק בשחרורו לחופפת מעצר.

12. כתב האישום מיחס למשיבים 3-1 מספר עסקאות נשק, אחת מהן, במסגרת האישום הראשון, מול משיב 4. אין חולק כי, משיבים 3-1, המתגוררים ביישוב ג'דייה-מכר שבגליל המערבי, חברים. היצור המרכז המקשר בין הנאשם הוא המשיב 1, משיב זה אף נוצר כשלוי הנشك מוסתרים ברכבו. מחומר הראיות בתיק עולה, שבידי המשטרה היו אינדיקטיות לכך, שהמשיבים מעורבים בעסקתAML"ח ובכוונתם להעביר כל נشك משטי החלטות לתחומי המדינה, על כן התפרשו במקרים שונים, מחסום חזקה שמרון ומחסום רנטיס, וכשהמשיבים עברו את המחשום בדרךם חזקה לארץ, נעצרו. הראיות המרכזיות הקשורות את המשיבים לביצוע המעשים המוחשיים לו הן תוצרו החדרה למכשיר הטלפון של משיב 1, שם נמצא התקשרויות רבות בישומוני טלגרם ואוטסאף בין המשיבים, וכללו גם תМОנות של כל נشك. במסגרת פעולות החקירה הרבות שביצעו, הוכנסו מודובבים לתאו של משיב 1, תמצית תוצריו השיחות ביניהם פורטו בשני דוחות פועלה, חלק מהחומר מצוי בהלכי חיסון. במסגרת שיחות משיב 1 עם המודובבים, בעיקר המודובב מאור, שיתפו בפרטם רבים על חייו, סיפר לו כיצד נעצר, ועל חבריו הננספים אף טען, כי לא ידע, גם לא חבריו, על הממצאותם של כל נشك ברכבו.

13. האישום המוקדם בזמן המיחס למשיבים מעורבות בביצוע עבירות נشك הוא האישום השלישי. שם נטען, כי כבר ביום 20.9.20 רכשו המשיבים 1 ו-2 חלק נشك, אלו העברו בהמשך לחזקת משיב 3, שנשא ביום 23.9.20 שני רובים טעונים במחסנית ועליהם המתפסים וידית הסתערות, שנרכשו ע"י המשיבים 1 ו-2. הראייה המרכזית הקשורת את המשיבים לביצוע המוחשיים להם באישום זה היא נתוני תקשורת, הכוללים התקשרויות ותMONות שנשלחו בין המשיבים ונמצאו במסגרת חדרה למכשיר הטלפון של משיב 1 (סימנת 6611), במידע שהתקבל ממיכיר הטלפון נמצא התקשורת בישומון הוואוטסאף בין משיב 1 למספר טלפון 050-7002102 (להלן: "טלפון 102"). הנטען כמושך למשיב 2. בין המועדים 3.9.20-26.1.21 נמצאו 552 התקשורת בין השניים (ראו מסמך צג' ודיסק צ.ש.1, קובץ שיחות ששימש בסיס לaiושמים השלישי והרביעי לכתב האישום).

הראיות הקשורות את משיב 2 למספר טלפון 102 רבות וטובות: המשיב עצמו מסר את מספר הטלפון 102 במסגרת חקיותיו בתיקי חקירה שונים, כך בחקירתו מיום 19.5.20 (פל"א 227986/20) ומיום 6.10.20 (פל"א 553507/20 (מספר המסומן נא'); המשיב מסר את מספר הטלפון 102 דרך התקשרות עמו לפחות בעשר הזרמוניות בין המועדים אוגוסט 2019-18.11.20 (מספר טו'), זהו גם מספר הטלפון ששוחר למשיב במערכת המידע המסתրתי ובמערכת "שירות סירנה". עוד נמצא מספר הטלפון ברשימת אנשי הקשר במיכיר הטלפון של משיב 1 תחת השם "פיראש נעימה ابو ח'טאב", חטאוב הוא שם בנו, למספר הזמדה תМОונת פרופיל של המשיב. כך אסיף, כי מדובר בחומרתו שגובץ למספר טלפון זה נמצא רשום בבעלות אשת משיב 2 (מספר נט'). אמנם ברשימה אנשי הקשר מופיע מספר טלפון נוסף, 050-3548191, בשם "אבו חטאוב 3", ולצדו תМОונת פרופיל זהה, מדווח בטלפון מסווג טוקמן, ללא בעליים רשום (מספר מ'), אף לא נטען שנעשה בו

שימוש במרקם שלפניו (עיקרי טיפול המבוקשת, סע' ג'(10))

14. ההגנה סבורה, שמדובר במקרה של מטען ומושא, שהטלפון המשיך לפעול גם לאחר מעצר הנאשם, שהחזקיק באותו עת במכשיר טלפון הנושא מספר אחר (8202), לטענות אלו ATIICHIS בהמשך הדברים. לעת עתה, בכל הקשור למספר הטלפון שבו השתמש הנאשם 2 במועד האישום השלישי, די וחותר בראיות שפורטו כדי לקשר קשור הדוק בין השניים.

מסקנה זו משמשת לנו לעזר גם בבחינת מצב הריאות באישום השלישי והרביעי. האישום הרביעי, מיחס למשיב 2, על בסיס התקשרויות טלפוניות דומות עם משיב 1, ממועדים הסמוכים ליום 22.9.20, רכישה משותפת של חמישה אקדחים בתמורה ל-35,000LN. על מעורבותו משיב 2 באישום זה, כמו גם על מעורבותו משיב 3 במiosis לו באישומים השני והשלישי, לא חלקה ההגנה. נסכם, איפוא, כי התמונה הראיתית הלאורית המשתקפת עד עתה, עוד טרם עברנו לדון בעניינו של האישום הראשון, מלמדת על קשר עסקי מתמשך בין המשיבים, בתחום עסקאות סחר בנשק.

15. באשר לאישום הראשון – נדרש המוביל 1, שותףם של המשייבים, הסכים לקיומן של ראיותلقאהה. מшиб זה נעצר כשהוא נושא ברכב הפורד ובدلת רכבו הותמןו כל' הנשך, רוביה ציז'יך אקדח, והמחסניות. מהראיות ניתן למודד שבידי המשטרה היה מידע מוקדם על עסקת אמל"ח שבה מעורבים השלושה ובמהלכה צפויים להעביר כל' נשך משטחי הרשות לתחומי המדינה (דו"ח פעולה של השוטר אלעד לוי, מסומן ט'; דו"ח פעולה של השוטר שמעון טיטוани, מסומן מסמך כב'; דו"ח פעולה של השוטר רס"ר אלנקרי, סומן מסמך לד') עוד נמצא במכשיר הטלפון של מшиб 1 התקשרויות ביןו למшиб 4 עובר למועד העסקה בישוםו הוואטסאפ ולאחר מכן בישומו הטלגרם (דו"ח ניתוח מציע ראיות מכשיר הטלפון של מшиб 1; מזכיר מיום 3.2.21, סומן מסמך ט'; תמונה רוביה שוטגאן במכשיר הטלפון של מшиб 1 זהה לנשך שנמצא ברכבו; ראו גם חוו"ד מז"פ מיום 21.2.21, מסומנת מסמך פה')

16. ההגנה אינה חולקת על מסלול נסיעת כלי הרכב, על כך שלושת המשבים נסעו ייחודי לשטחי הרשות, אף לא על כך שבמהלך היום החליפו ביניהם את כלי הרכב. מספר דקוט לאחר שבוצעה חסימה לרכב הפורד, התקבל דיווח על מעבר רכב המש��בים לתחומי המדינה, דרך מחסום חוצה שומרון, הרכב עלה על כביש 6 לכיוון צפון, נעמד בצד הדרך, וכח משטרתי התקדם לעברו (דו"ח פעללה של השוטר יקוטיאל אליהו, דו"ח הפעללה של השוטר בן שימול, מסמך לא'). מדו"ח של השוטר אלעד לוי, שעצר את המשיב 1, עולה שנשאל על ידו, האם גם ברכב הב.מ.ו. שלו גרמו נזק, סיפר שהרכב היה איתו בשטחים וחזר מתיקון, כשחברו, מшиб 3, נוהג בה בדרכו חזרה הביתה.

17. למקשת אין ראייה ישירה המלמדת על ביצוע עסקת הנשק, ומבקשת להוכיח באמצעות תחילה ווסף של האירוע על טיבו. אחת מהראיות המרכזיות אליהן מפנהה הן שתי הודעות שנמצאו במכשיר הטלפון של משיב 1 שנשלחו לו מיישומון הטלגרם של טלפון 102, האחת משעה 20:13: "בדרך" והשנייה משעה 20:15: "נקוי, תמשיך", כשלשיטה מטרתן של ההודעות הייתה 'פתיחה ציר' עברו מшиб 1. המשיבים נסעו תחילה לאוזור מחסום רנטיס ממנה יצא בהמשך המшиб 1, מצאו שאין נוכחות חריגה של כוחות בטחון, ורק לאחר מכן המשיכו בדרךם לכיוון מחסום חוצה שומרון. לטענתה, תזמון יציאתם בבדיקה באוטה השעה מחסומים שונים, מלמד על תכונן מראש של פיצול יציאתם, כדי להרחק עצם מנשיאות הנשק.

18. האם די במאגר ראיות זה כדי ללמד על מעורבותם לכואית של המשיבים בעסקת הנשך? התשובה לשאלת זו, היא, לשיטתו, חיובית. המשיבים, שלמדנו על מעורבותם הקודמת בעסקאות נשך משותפות, נסעו ביחד, הרחק מביתם, ביחיד עם מшиб 1, לשטחי הרשות. המשיבים עשו שימוש ברכבו של מшиб 1 וברכבו בן דודו. המשיבים שהיו במהלך היום בשטחי הרשות, טוב מעשייהם אינם ידוע אף בගרסאותיהם לא סיפקו הסבר מניין את הדעת להחלפת כל הרכב ביניהם. אף יציאתם מחוסומים שונים נראה תמהוה, הרי אם המטרה הייתה נסעה משותפת, מדוע להם להתפצל בסופה? למשיבים לא היה כל אינטראקציה להרחיק מחוסום הממוקם כ-20 ק"מ מדרך נסיעתם, אלא חלק מתכונן מראש ובמטרה להרחקם מנשאת הנשך. לראייה, דבריו של מшиб 1 לשוטר לוי, מהם ניתן למודע על תכנית עברייןית שסוכמה מראש, זה ידע היטב מודיעו נער, צפה את מעצר חבירו וחיפוש שיירך ברכבם (שהוא רכבו שלו), ידע מי נהג בו ומהיכן מגיעים.

19. מצאתי לקבל, לפחות בשלב זה של ההליך, את הסבר המבוקשת הנתמן בדו"ח מציע תובנות מספר טלפון מшиб 1 (וכן ראו הסברים על אפליקציית טלגרם - מסמך סד'), לפיו השימוש בסים 102 נחוץ לצורכי פתיחת חשבון ביישומון טלגרם אך בהמשך, ניתן לעשות שימוש בו, מאותו חשבון, גם באמצעות סים אחר. בחקירה המשיב מיום 14.2.21 אינו מוסר פרטים על מספר הטלפון שלו אך מאשר, כי יצר קשר עם מшиб 1 באמצעות שיחות והודעות ביישומון טלגרם (מנתוני הטלפון של מшиб 1 ניתן לראות גם שיחות נכונות היוצאות לטלפון 102 במהלך היום). באשר לכך שנותר פעיל גם לאחר מעצר המשיב, מנתוני חקירת התקשרות (דו"ח מהתק"ק מסומן נט') עולה, שכן נרשמה בו פעילות עד ליום 29.1.21, הינו כיוונים לאחר יום המעצר, על אותו מספר ברזל. אין זה מקום לבחון הדברים לעומק ומילא המשיב נעצר כשבחזקתו מכשיר טלפון הנושא מספר שונה. כך או אחרת, המשיב אישר התחזיות עם מшиб 1 באותו היום ואלו נמצאו רק במסגרת "ישומון הטלגרם. לגבי מספר טלפון אחר נמנע המשיב מלחשיב לשאלות החוקרים.

באשר למספר הטלפון 191, אליו מתיחס ב"כ המשיב בטיעוני הכתובים (ראו ד"ח ניתוח מציע ראיות מסומן סא' וסב'), אפנה להבהיר המבוקשת (סעיף ג' 10 לטיעוניה הכתובים), כי נתנו לא שימושו בסיס ראייתי לאישומים המפורטים בכתב האישום.

20. ב"כ המשיבים הצבע על הריחוק הניכר בין המchosמים, כ-20 ק"מ, על כן, תהה, כיצד יכולו המשיבים לבדוק בזמן האם דרכו של מшиб 1 נקייה מקשרים ומכוילים? מצאת טעם מסוים בטיעוני, בדיקת הדרך נרוכה כ-15 דקות לפני יציאת המשיב 1 מחוסום רנטיס. עם זאת, מעורבות המשיבים בעסקת הנשך בצוותא אינה מתמחה רק בפעולותם בסיום היום אלא במהלךו, כשנראתה שביצעו את עסקת הנשך בצוותא כאמור יציאתם בנפרד אך בתזמון דומה, הייתה אף היא חלק מהתכנית המוסכמת ביניהם.

21. מшиб 1 שתק בחירותו אך שוחח ארוכות עם מדובבים, כעולה מדו"חות הפעולה של המדובבים מאור ואmir, בין היתר סיפר שנסע עם חבריו אך לא סיבcum בעסקת הנשך. בשיחה נוספת שנוהלה איתו הצעיר, שהמשטרה לא מחפשת אותו אלא את חבריו אך הוא לא ילשין עליהם. עוד ציין לחבריו מממנים את יציגו. כשהמדוברב אמר חזר לפניו על גרטסו, לפיה הגיע עם חבריו, הם שהטמינו את הנשך ולאחר מכן החליפו כל רכב, אישר המשיב. ההגנה ערלה לאמירותו המפלילות של מшиб 1 אך סבורה שבשלב זה, טרם הושלמו הליכי החיסון ומשלא הועברו לעוון הקלטות השיחות ותמלולן, לא ניתן לייחס לדברים כל משקל ראוי.

אכן יש מקום להתייחס לדו"ח המפרטים תמצית השיחות, במשנה זהירות ומילא די ביתר הראיות כדי לשמש בסיס מוצק להוכחת חלקם של המשיבים.

לקר אוסיף את שתיקת מшиб 3 בחקירותיו, המשיב נחקר מספר פעמים (חקירות מיום 1.2.21, 4.2.21 ו-14.2.21-17.2.21). במהלך חקירותיו הוציאו לו איconi טלפון, גרסה המשיבים האחרים, תМОנות בהן נראה מחזק בנסיבות אך הוא המשיך למלא פיו מים, ולא הציג גרסה חלופית כנגד התרחש המפליל שהוא לפניו. בהתנהלו זו זו יש כדי לחזק את הראיות כנגדו.

משיב 2, אף הוא נחקר מספר פעמים (בימים 9.2.21, 4.2.21, 1.2.21, 27.1.21 ו-14.2.21-17.2.21), תחילת שתק, בהמשך שלל כל מעורבות בעסקאות נשך. המשיב מסר גרסה, לפיו מшиб 1 נסע לתבן את רכבו (ברור שמדובר בגרסה שקרית) והוא עצמו הגיע אליו כדי לפגוש בחורה. המשיב לא מסר כל פרטים על הבוחרה בטענה שהדבר יסכן אותה, לא הסביר למה התכוון בהודעות שלחה למшиб 1, מודיע חזר עם מшиб 3 ונמנע מהשיב לשאלות הקשורות למספר הטלפון שלו. מגרסתו אף משתמש, כי מшиб 1 יצא משטחי הרשות זמן רב לפניו, גרסה שאינה מתויישת עם חומר הראיות. גרסתו החלופית של המשיב ביחס למעשה ביום האישום הראשון רזה ובלתי מבוססת, המשיב התקשה למסור גרסה נגדית לטענת מעורבותו במעשים הנוספים המיוחסים לו.

22. **סיכום של דברים**, הראיות במקורה שלפנינו- הגם שהן נסיבותות בעיירן - מצטברות לכך מסכת ראייתית לכואורית מוצקה שעומדת ברף הנדרש בשלב זה. מהראיות ניתן למלוד על מעורבות עמוקה של המשיבים בעולם הנשך הבלתי חוקי, עיסוק בסחר בנשך ונגישות לכלי נשך. יש ליתן משקל לכך שלא הוצאה ע"י המשיבים גרסה חלופית השומטת את הקרה תחת "התרחש המפליל" העולה מהתשתית הראייתית שהציגה המבקשה. **משמעות ראיות לכואורה טובות להוכחת אשמתם של שני המשיבים, מיוחס להם.**

דיון בעילת המעצר

23. סוגיה אחרתה עניינה חלופת מעצר. הכלל המנחה הוא כי, מסוכנות הנובעת מעבירות נשך היא כזו אשר בדרך כלל, לא ניתן בדרך של חלופת מעצר. בית המשפט יעדת לפיקר לשחררו לחלופת מעצר בעבירות אלו במקרים חריגים (בש"פ 6837/13 **חרבוש נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] פסקה 9 (28.10.2013); בש"פ 1084/12 **בדרה נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] פסקה 5 (9.2.2012)).

24. המקירה שלפנינו נמזהה על החמורים מבין תיקי הנשך, פרשה הכוללת מספר משפטיים, שעיסוקם המרכזי הוא בסחר ומוכר בנשך. התמונה המצטיירת בעניין מшиб 2, היא של מי שביצע לכואורה רצף עבירות נשך בתקופה קצרה, למשיב עבר פלילי בעבירות אלימות וסמים, כשלפנוי שנה בדיק, נגזר דיןו בעבירה של החזקת נשך (ת"פ (מח-ח') 31811-11-19),ណון לשבעה חודשי מאסר ותלו נגדו תנאי חב הפעלה לכואורה. טיב מעשיו ובערו מUIDים על מסוכנותו בגבואה וניתן להתרשם, כי סנקציות עונשיות שモוטלות עליו אין מרתקיאות אותן. נוכח מסוכנותו וההלהכה הפסוקה שעילה עמדנו בנושא עבירות הנשך, ספק רב אם תקום אפשרות להגשים את תכליות המעצר בדרך של שחררו לחלופת מעצר או בתנאי מעצר באיזוק. מшиб 3 נעדר עבר

פלילי, מסוכנותו הגבוהה נגזרת מטיב מעשיו. יחד עם זאת, משהופנו שני המשיבים הנוספים לשירות המבחן, לא מצאתי לאבחן ביניהם כבר בשלב זה.

.25 אשר על כן, אני מורה על עירicht תסקירות בעניין **משיבים 2 ו-3. נקבע לדיןון תסקירות (משיבים 2,3** **ליום 23.5.21 ساعה 10:30**.

ניתנה היום, ז' איר תשפ"א, 19 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה